

Och Gud skapade det svaga

Det är litet förvirrande med den kristna skapelsetron.

Överraskande många kristna tycks i dessa dagar göra sig problem med de naturvetenskapliga evolutionsteorierna som de tycker står i motsats till tron på Gud som världens skapare.

Försöken att med begrepp som intelligent design blanda ihop vetenskapliga teorier och hypoteser med kristen tro och tolkning är både konstiga och konstlade och leder fel. De faller in i en tanketradition där kristen skapelsetro blir en restpost för det som vetenskapen fortfarande inte kan förklara. Det synsättet utgör ett återtagets sluttande plan där tron är dömd att ta ytterligare steg tillbaka för varje ny upptäckt som vetenskapen gör.

Det är klokare att låta naturvetenskapen stå på egna ben. Det omskakande och utmanande i kristen skapelsetro är något helt annat. Vi tror att Gud skapat och står bakom allt, både det starka och det svaga, både framsteget och misslyckandet. Även om evolutionens huvudlinje som vi kan fatta den genom vetenskapligt studium och vårt förnuft är att slå ut det ofullständiga, står Gud bakom och finns med lika mycket i lidande, brist och oförmåga. Det är det verkligt anstötliga med evangeliet.

I det perspektivet är det kanske litet motsägelsefullt att samhällsvetare i sina analyser av olika befolkningsgrupper och deras villkor ofta hittar ett starkt samband mellan framgång i världen och kristen tro. Kristna församlingsmedlemmar är vanligtvis ordentliga, hårt arbetande och måttfulla – i alla fall i statistiska genomsnittberäkningar. Det verkar gå väl i livet för den som tror.

Men det är naturligtvis på tok som viss förkunnelse hävdar att den kristna duktigheten och framgången är en belöning från Gud. Däremot finns i evangeliet en utmaning att ”göra det goda”, att förvalta sitt pund och inte slösa bort sitt liv. Tron ska ta sig uttryck i goda gärningar som det heter.

Ändå räcker det inte med gärningarna. Till både skapelse- och frälsningsbudskapet hör vissheten att vi inte kommer att lyckas med att ständigt vara duktiga och göra allt det goda. Vi kommer förr eller senare, om och om igen, att misslyckas både på grund av oförmåga och bristande vilja.

Då får vi förlita oss på den gudomliga nåden och förlåtelsen. Vi blir inte rättfärdiggjorda genom gärningar utan genom tro och nåd för att använda de klassiska begreppen ur den kristna trosläran.

Nej, man måste inte vara duktig i den kristna församlingen. Och när vi ibland är det, varar det inte så länge. Gud skapade också det bräckliga och till synes misslyckade. Det är en nåd att få vara med. Alltid.

Anders Mellbourn